

Ahold let even niet op de kleintjes

7 september 2003 – Hans Jager

“Dit kan zo niet doorgaan”, aldus de kersverse Ahold topman Anders Moberg. De Zweed sprak van een te complexe structuur een gebrek aan strategische focus en het tekort schieten van financiële controle bij de integratie van nieuwe activiteiten. Een harde (en juiste!) analyse die volledig ten onderging aan een typisch Nederlands fenomeen: rumoer over de beloning.

In Amerika doen ze daar niet moeilijk over. Immers, een topman neemt een persoonlijk risico om bij een bedrijf in problemen aan de slag te gaan. En problemen heeft Ahold genoeg. Nog steeds zijn er geen jaarcijfers over 2002, het concern torst een forse schuldenlast mee, er volgen nog extra impairment lasten en een enorme claimemissie hangt boven de markt.

Bij een topprestatie hoort een topbeloning. Echter bij Ahold is iets anders aan de hand. Het beloningspakket bestaat uit een basissalaris van EUR 1,5 miljoen, een gegarandeerde bonus van EUR 1,5 miljoen, 250.000 aandelen en 1 miljoen opties met een uitoefenprijs van EUR 5,20. Bij goede prestaties volgt een bonus die kan oplopen tot 2,5 keer zijn jaarsalaris.

U leest het goed, het belangrijkste deel van zijn, zeer riante, beloning is vast en derhalve niet afhankelijk van geleverde prestaties. Een hoog basissalaris, gegarandeerde bonus en een uitoefenprijs van opties Ahold die slechts 58% van de huidige beurskoers bedraagt. De optieregeling bedoeld als prikkel voor topprestaties wordt hier misbruikt om snel te cashen.

Helemaal bizar is de vertrekregeling die de ex IKEA topman heeft weten te bedingen. Waar een doorsnee werknemer bij disfunctioneren met een paar maandsalarissen aan de dijk wordt gezet ontvangt Moberg twee jaarsalarissen en tweemaal de gemiddelde bonus. Dit betekent dat aan een onvrijwillig afscheid een prijskaartje hangt van circa 10 miljoen euro.

Het totale beloningspakket van Moberg is zelfs volgens Europese maatstaven buiten elke proportie en een klap in het gezicht van werknemers en aandeelhouders. Personeel van Albert Heijn staat een fikse reorganisatie te wachten terwijl de baas vele miljoenen binnenharkt, ongeacht of hij Ahold redt of niet. Een valse start in een loodzware wedstrijd om het concern gezond te maken.

De aandeelhouders mogen waarschijnlijk via een emissie binnenkort de rekening betalen van jaren mismanagement onder een tukkende president-commissaris. Henny de Rooter, verzamelaar van commissarisklusjes, blijft echter gewoon op zijn stoel zitten. Het is vooral zijn positie die gered moet worden met de aanstelling van Moberg. Koste wat het kost.